

ממנה על כלם ושייחיו מתחננים על ידו, כמו שיטוף שנאמר בו (שם מא) ופקד פקדים על הארץ, הם רצוי לקטרגו ואמרו (קהלים ט) מה אונוש כי תזכרנו וגוי, שעתיד לחתא לפניה. אמר להם הקדוש ברוך הוא: אם אתם היותם למשה והוא: אם אתם חוטאים יותר במתו, היותם חוטאים יותר ממנה. מיד ויראו בני האלים מפנה. מיד - ויראו בני האלים את בנות האדם וגוי, משקו בהם, והקדוש ברוך הוא הפלים למיטה בשילשלאות.

והם עז"א ועוז"ל, שהם הנשות של העבר רב, שהם הנפילים, שהפליהם עצם לzonot אחר נשים שהן טובות, ולכך הפלים הקדושים ברוך הוא מהעוולם הבא שלא היה להם חלק שם, ונמנם להם שכרם בעולם הזה, כמו שנאמר (דברים) ומשלם לשונאי אל פניו להאבירו וגוי.

הגבורים - מין שלishi, עליהם נאמר (בראשית) המה הגברים וגוי אנשי השם, והם מצד אלה שנאמר בהם (שם יא) הבנה לנו עיר וגוי, ונעשה לנו שם. ובונים בתים כנסיות ומדרשות, ושמים בהם ספר תורה ועטרה על ראשו, ולא לשם ה', אלא לעשות להם שם. זהו שכחוב ונעשה לנו שם. הצד אחר מתתביבים על ישראליהם כעפר הארץ, וגוונים אוותם ומתחטלה העבודה, ועליהם נאמר (שם ז) והם גבו מאד מאד על הארץ.

הרפאים - מין רביעי, אם יראו את ישראל בליך, מתרפים מהם, ויש להם רשות להאילם ולא רוצים. ומתתפקידים מהתורה ומלאה עם שמשתדלים בה לעשות טוב עם עובדי כוכבים ומצלות. עליהם נאמר (ישעה ט) רפאים בל יקמו.

בדוחק מתרפין מנינה. ואות לון רשו לשזב� לון ולא בעאן.

בריך היא לمعد אדם דאמר נעשה אדם בצלמנו וגוי. בעא לمعد ליה רישא על עלאין למשהו איה פקיד על בלהו. ולמשהו אנון פקידין על יDOI. פגונא דיטסף דאתמר ביה (בראשית מא) ופקד פקדים על הארץ. אנון בעי לקטרגא ליה ואמרו (קהלים ט) מה אונוש כי תזכרנו וגוי, דעתיד למחטי קמה. אמר לון קדשא בריך הוא אי איתון הויתון לסתא בנותיה, יתיר הויתון חבין מנינה. מיד ויראו בני האלים את בנות האדם וגוי חשקי בהון וקדשא בריך הוא אפילו לון לסתא בשילשלאן.

יאנון (דף כה ע"ב) עז"א ועוז"ל דמניהו נשמהthon דערב רב אנון נפילים דאפילו גרמייהו לzonot בתרא נשייא דאנון טבאן. ובגין דא אפיק לון קדשא בריך הוא מעולם דאמית דלא יהא לון חולקא תפין ריהיב לון אגרייהו בהאי עלמא במא דאת אמר, (דברים ז) ומשלם לשונאי אל פניו להאבירו וגוי.

גבורים מינא תליתאה עליהו אתמר המה הגברים וגוי אנשי השם. ואנון מפטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבנה נבנה לנו עיר ונעשה לנו שם. ובгин בתים כנסיות ומדרשות ושווין בהון ספר תורה ועטרה על רישוי, ולא לשמא דידי, אלא לمعد לון שם. הדא הוא דכתיב ונעשה לנו שם, ופטרא אחרא מתגברין על ישראל דאנון בעפרא דארעא. וגזליין לון ואתברת עבידתא ועליהו אתמר (בראשית ז) והם גברי מאד מאד על הארץ.

רפאים מינא רביעאה. אם יחוון ליישראל בדוחק מתרפין מנינה. ואות לון רשו לשזבא לון ולא בעאן.